

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכול אפילו מעולה בדמים?												◇
ת"ל: רק.												◇
שמואל אייתי ליה אריסיה תמרי, אכיל, טעים בהו טעמא דחמרא.												◇
א"ל: מאי האי?	[שמואל]											◇
א"ל: ביני גופני קיימי.												◇
מכחשי בחמרא כולי האי? למחר אייתי לי מקורייהו.	אמר: [שמואל]											◇
רב חסדא חזא תאלי בי גופני, אמר ליה לאריסיה: עקרינהו, גופני קני דקלי, דקלי לא קני גופני.	[רב חסדא]											◇
אע"פ שהוא נותן לו, אין נמחל לו עד שיבקש ממנו, שנאמר: (בראשית כ') ועתה השב אשת וגו'. ומנון שאם לא מחל לו שהוא אכזרי? שנאמר: (בראשית כ') ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגו'.												■
האומר סמא את עיני, קטע את ידי, שבר את רגלי - חייב, ע"מ לפטור - חייב.												■
קרע את כסותי, שבר את כדי - חייב, ע"מ לפטור - פטור.												■
עשה כן לאיש פלוני על מנת לפטור - חייב, בין בגופו בין בממונו.												■
כל אלו שאמרו - דמי בושחו, אבל צערו - אפי' הביא כל אילי נביות שבעולם, אין נמחל לו עד שיבקש ממנו, שנאמר: (בראשית כ') השב אשת האישי כי נביא הוא ויתפלל בעדך.	ת"ר:											◇
דאשת נביא בעי אהדורי, אשת אחר לא בעי אהדורי?												◇
השב אשת האישי מכל מקום, ודקא אמרת: (בראשית כ') הגוי גם צדיק תהרוג, הלא הוא אמר לי אחותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא נביא הוא, וכבר לימד אכסנאי שבא לעיר, על עסקי אכילה ושתייה שואלין אותו, או על עסקי אשתו שואלין אותו, אשתך היא? אחותך היא? מכאן לבן נח שנהרג, שהיה לו ללמוד ולא למד.	רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יוחנן:											◇
(בראשית כ') כי צער עזר ה' - אמר ר' אלעזר: שתי עצירות הללו למה? אחת באיש - שכבת זרע, שתיים באשה - שכבת זרע ולידה.	[רבי אלעזר]											■
שתיים באיש - שכבת זרע וקטנים, שלשה באשה - שכבת זרע וקטנים ולידה.	במתניתא תנא:											◇
שלוש באיש - שכבת זרע וקטנים ופי טבעת, ארבעה באשה - שכבת זרע ולידה, וקטנים ופי טבעת.	רבינא:											◇
(בראשית כ') בעד כל רחם - אמרי דבי ר' ינאי: אפילו תרנגולת של בית אבימלך לא הטילה ביצתה.	[דבי רבי ינאי]											◇
מנא הא מילתא דאמור רבנן: כל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה?	רבא לרבה בר מרי:											◇
דכתיב: (איוב מ"ב) וה' שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו.	א"ל: [רבה בר מרי]											◇
את אמרת מהתם, ואנא אימינא מהכא: (בראשית כ') ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו [וגו'], וכתיב: (בראשית כ"א) וה'פקד את שרה כאשר אמר וגו', כאשר אמר אברהם אל אבימלך.	אמר ליה: [רבא]											◇
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: בהדי הוצא לקי כרבא?	רבא לרבה בר מרי:											◇
דכתיב: (ירמיהו ב') למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם ה'.	א"ל: [רבה בר מרי]											◇
את אמרת מהתם, ואנא אימינא מהכא: (שמות ט"ז) עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורותי.	אמר ליה: [רבא]											◇
כתיב: (בראשית מ"ז) ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים, מאן נינהו חמשה?	רבא לרבה בר מרי:											◇
אותן שהוכפלו בשמות.	א"ל: [רבה בר מרי] הכי אמר ר' יוחנן:											◇
יהודה נמי איכפולי מיכפל?	[רבא]											◇
למלתיה הוא דאיכפל?	א"ל: [רבה בר מרי]											◇
מאי דכתיב: (דברים ל"ג) יחי ראובן ואל ימות ויהי מתו מספר, וזאת ליהודה? כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון, עד שבא משה ובקש רחמים, אמר לפניו: רבונו של עולם, מי גרם לראובן שיודה? יהודה, מיד שמע ה' קול יהודה על איבריה לשפא לא הו קא מסקי למתיבתא דרקינא, (דברים ל"ג) ואל עמו תביאנו לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן ולמשקל ומיטרח בהדי רבנן, (דברים ל"ג) ידיו רב לו לא הוה סליק ליה שמעתתא אליבא דהלכתא, (דברים ל"ג) ועזר מצריו תהיה.	דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: בתר עניא אולא עניותא?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב.
עשירים מביאין בכורים בקלותות של זהב ושל כסף, ועניים - בסלי נצרים של ערבה קלופה, הסלים והבכורים נותנים לכהנים.	א"ל: [רבה בר מרי] דתנן:										!	◇	צב.
את אמרת מהתם, ואנא אמינא מהכא: (ויקרא י"ג) וטמא טמא יקרא.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	צב.
מנא הא מילתא דאמור רבנן: השכם ואכול בקיץ מפני החמה, ובחורף מפני הצינה, ואמרי אינשי: שיתין רהוטי רהוט ולא מטו לגברא דמצפרא כרף?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (ישעיהו מ"ט) לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
את אמרת מהתם, ואנא אמינא מהכא: (שמות כ"ג) ועבדתם את ה' אלהיכם - זו קרית שמע ותפלה, וברך [את] לחמך ואת מימך - זו פת במלח וקיתון של מים, מכאן ואילך והסירותי מחלה מקרבך	אמר ליה: [רבא]										!	◇	צב:
מחלה - זו מרה, ולמה נקרא שמה מחלה? ששמונים ושלשה חלאין יש בה, מחלה בגימטריא הכי הוה, וכולן פת במלח שחרית וקיתון של מים מבטלן.	ותניא:										■ !		צב:
מנא הא מילתא דאמור רבנן: חברך קרייך חמרא, אוכפא לגביך מוש?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (בראשית ט"ז) ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: מילתא גנאה דאית ביך קדים אמרה?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (בראשית כ"ד) ויאמר עבד אברהם אנכי.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: שפיל ואזיל בר אווזא ועיניה מטייפי?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (שמואל א' כ"ה) והטיב ה' לאדני וזכרת את אמתך.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: שיתין תכלי מטייה לככא דקל חבריה שמע ולא אכל?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (מלכים א' א') ולי אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
את אמרת מהתם, ואנא אמינא מהכא: (בראשית כ"ד) ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו, וכתוב בתריה: (בראשית כ"ה) ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: חמרא למריה טיבותא לשקיה?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (במדבר כ"ה) וסמכת את ירך עליו למען ישמעון ויראון כל עדת בני ישראל, וכתוב: (דברים ל"ד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו כל בני ישראל וגו'.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: כלבא בכפניה גללי מבלע?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (משלי כ"ז) נפש שבעה תבוס נופת ונפש רעבה כל מר מתוק.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: מטייל ואזיל דיקלא בישא גבי קינא דשרכי?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דבר זה כתוב בתורה, שנוי בנביאים, ומשולש בכתובים, ותנן במתניתין, ותניא בברייתא.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
כתוב בתורה, דכתיב: (בראשית כ"ה) וילך עשו אל ישמעאל											■ !	◇	צב:
שנוי בנביאים, דכתיב: (שופטים י"א) ויתלקטו אל יפתח אנשים רקים ויהיו עמו											■ !	◇	צב:
ומשולש בכתובים, דכתיב: (בן סירא י"ג) כל עוף למינו ישכון ובני אדם לדומה לו											■ !	◇	צב:
כל המחובר לטמא - טמא, כל המחובר לטהור - טהור	תנן במתני':										■ !	◇	צב:
לא לחנם הלך זוריר אצל עורב אלא מפני שהוא מינו.	ותניא בברייתא, רבי אליעזר:										■ !	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: קרית חברך ולא ענך, רמי גודא רבה שדי ביה?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
(יחזקאל כ"ד) יען טהרתיך ולא טהרת מטומאתך לא טהרתי עוד.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: בירא דשתית מיניה לא תשדי ביה קלא?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:
דכתיב: (דברים כ"ג) לא תתעב אדומי כי אחיך הוא ולא תתעב מצרי כי גר היית בארצו.	א"ל: [רבה בר מרי]										!	◇	צב:
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: אי דלית דורא דלינא, ואי לא לא דלינא?	רבא לרבה בר מרי:										^	◇	צב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
דכתיב: (שופטים ד') ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך.	א"ל: [רבה בר מרי]											◇	צב:	
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: כד הוינן זוטרי לגברי, השתא דקשישנא לדרדקי?	רבא לרבה בר מרי:											^	◇	צב:
מעיקרא כתיב: (שמות י"ג) וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם, ולבסוף כתיב: (שמות כ"ג) הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך.	א"ל: [רבה בר מרי]											!	◇	צב: